

# פרשת דוד



יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומשה" ישראל  
בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א  
בן הצדיק המלוב"ן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוב"ן רבי **חיים פינטו** זע"א

## פרשת תצוה

יא' אדר א' תשפ"ב 1115



### זמני השבת

|           |         |      |         |
|-----------|---------|------|---------|
| ירושלים   | תל אביב | חיפה | באר שבע |
| 4:47      | 5:01    | 4:53 | 5:07    |
| מוצאי שבת | 6:00    | 6:02 | 6:02    |
| רבנו תם   | 6:39    | 6:37 | 6:40    |



### הילולא דצדיקיא

- יא. רבי אברהם אביחצירא
- יא. רבי יהושע משה אורנשטיין
- מח"ס "ם התלמוד"
- יב. רבי יצחק צרוור בעל "צרוור המור"
- יב. רבי משה פרדו
- יג. רבי יוסף מונסה
- יג. רבי חנוך זונדל גורסברג
- מח"ס "התרומה והמעשר"
- יד. רבי הלל כהן ראש ישיבת 'כנסת בני הגולה'
- יד. רבי משה מלכה ראב"ד פתח תקוה
- טו. רבי יצחק אבולעפיה
- מח"ס "שו"ת 'פני יצחק'
- טו. רבי צבי קיידינובר מח"ס 'קב הישר'
- טז. רבי אפרים שלום אנקווה
- טז. רבי שמעון סופר אב"ד קראקא
- יז. רבי פתחיה מרדכי בירדוגו מח"ס 'נופת צופים'
- יז. רבי גרשון לפידות 'מופת השקדנים'



מתחילין בדבר מיד אני בא ועוזר לכם. ואל יאמר אדם האיך אני מתחיל לקיים תורה ומצוות, הרי כמה רחבה היא התורה, כמה מאות מצוות חמורות יש בה וכמה מאות עבירות חמורות תלוין בה האיך אוכל להיזהר בכל אלו, הלכך אמרה תורה שמן ראשון כשר למנורה, כלומר אתם אינכם צריכים כלום אלא להתחיל בדבר ואני מסייע לכם לגומרה.

## משניר לרדוד

חוזק החסידות בתחילתו



"ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד. כך שנו חכמים במשנה (מנחות פו, א) "שלשה זיתים הן ובהן שלשה שלשה שמנים. הזית הראשון מגרגרו בראש הזית וכותש ונותן לתוך הסל, זה ראשון. חזר וטוען בקורה, זה שני. חזר וטחן וטען, זה שלישי. הראשון למנורה והשאר למנחות".

ובאמת יש מקום לשאול ולבאר: מה כוחו של שמן ראשון יפה שרק הוא כשר למנורה?

ומשום כן היתה המנורה נדלקת על ידי כהן, ואינו זז משם עד שהשלהבת עולה ממאליה (שבת כא, א). כי המנורה רמז לתורה, וכן הוא אומר (משלי ו, כג) כי כר מצוה ותורה אור, לימדך תורה כיון שפתח האדם בקיום המצווה והדליק את לבו לדבר מצוה, מיד הקב"ה עוזרו והשלהבת עולה מאליה, ואמרו (יומא לה, ב) בא לטהר מסייעין אותו. היו יכולים להציל את השלום גדול כוחה של שעה ראשונה אצל כל דבר ודבר, וכשם שהיא גדולה וחשובה אצל המצוה, כך גדולה היא אצל שאר כל דבר. הרבה פעמים נופלת קטטה בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, אלא בשביל שאין הבריות יכולים לעמוד בעצמם שעה ראשונה, וכיון שרואים באחר דבר מגונה מיד כועסים והקלקלה גומרת רח"ל. אילו היו הללו עומדים בעצמם שעה ראשונה והיו מתיישבין בדעתם לפני הכעס, או לפני שאמרו האחד דבר פלוני שהכניס ביניהם תחרות ושנאה, היו יכולים להציל את השלום שביניהם.

ונראה לבאר על דרך המוסר, לפי מאמרם (שהש"ר ה, ב) "פתחו לי פתח אחד של תשובה כחודה של מחט, ואני פותח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרניות ונכנסות בו. רבי תנחומא ורבי חוניה ורבי אבהו בשם ריש לקיש; כתיב (תהלים מז, יא) הרפו ודעו כי אנכי א-להים וגו', אמר הקב"ה לישראל הרפו ממעשיכם הרעים ודעו כי אנכי א-להים. רבי לוי אמר, אילו היו ישראל עושין תשובה אפילו יום אחד, מיד הם נגאלין ומיד בן דוד בא. מה טעם? (תהלים צה, ז) כי הוא אלקינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו".

ולא נשתבח החכם אלא במדה זו, ש"אינו נבהל להשיב" (אבות ה, ז), מפני שהוא נותן שהות לעצמו לחשוב ולהתיישב בדעתו קודם שהוא משיב ואומר דבר. ואמרו רבותינו (מגילה יב, ב) "ההדיט קופץ בראש". וידוע מה שאמר הרה"ק רבי ישראל סלאנטר זצ"ל, שקודם שמוציא אדם דבר מפיו, הריהו כמו בעל הבית על הדברים ובידו לאומרו ושלא לאומרו, וכיון שהוציא את הדברים מפיו שוב אינו יכול לחזור בו, ואף אם מתחרט בו כבר הוציאן מפיו ואין בידו לעשות דבר.

עלה בידינו שאין הקב"ה מבקש מן האדם אלא דבר אחד בלבד, ומהו? שיתחיל בתשובה ובמעשים טובים, וכיון שהוא מתחיל בתשובה מיד הקב"ה עוזר לו שיוכל לעמוד בפני יצר הרע. וכן שנינו (מכות י, ב) בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו, ואין הדבר תלוי אלא בתחילת הדבר, וכענין שנאמר (תהלים קיא, י) "ראשית חכמה יראת ה'", ונאמר (דברים יב, י) "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה". וכיון שיש בידו יראה יש בידו הכל, ואם אין בידו יראה אין בידו כלום ואפילו שב אין בתשובתו ממש.

לפיכך אמרו (ויק"ר לו, ד); שמים וארץ לא נבראו אלא בזכות ישראל, דכתיב (בראשית א, א) "בראשית ברא א-להים". ואין ראשית אלא ישראל, ואמרו עוד (סדר רבה דבראשית ה) לא ברא הקב"ה את העולם אלא בשביל שלשה שנקראו ראשית, אלו הן: תורה ישראל ויראה. כי הואיל והאדם מתחיל בתורה וביראה, בבחינת ראשית, ראוי הוא שנברא העולם בשבילו, והקב"ה עוזר לו.

מכאן אתה למד כמה חשובה תחילת הדבר, ואמרו החכמים הראשונים (הקדמת הרוקח) אין חוזק החסידות כתחילתו, וכיון שהוא דש ונתרגל בדבר הוא מתרפה מלדקדק בו. הלכך אמרו רבותינו (ספרי ואתחנן ו, ח) שלא יהו בעיניך כדיוטגמא ישנה שאין אדם סופנה אלא כחדשה שהכל רצים לקראתה, כי מתוך שדברי תורה מתיישנין אצל האדם הן מאבדין את התלהבותם והוא עושה אותן מתוך הרגל. וכענין שנאמר (ישעיה כט, יג) "מצות אנשים מלומדה", ואינו מקיים אותן מתוך שימת לב, אבל כיון שהן חדשים בעיני האדם בכל יום ויום חוזרת התלהבות למקומה.

ומשלו על כך משל נפלא, בגמרא (שבת לא, א) "אי יראת ה' היא אוצרו - אין, אי לא - לא". משל לאדם שאמר לשלוחו העלה לי כור חטיין לעלייה, הלך והעלה לו. אמר לו; עירבת לי בהן קב חומטין? אמר לו לאו. אמר לו; מוטב אם לא העלית.

הוא אומר שעיקרו של מצוה ועיקר כל דבר תלוי בתחילתו, הלכך לא היה כשר למנורה אלא שמן ראשון בלבד, שהיה המקום מרמז להן לישראל, על ידי שתפתחו לי פתח קטן כחודה של מחט, אפתח אני לכם פתח גדול ויהא סיפק בידכם לנצח את היצר. ואם על הגמר אתם דואגין, כבר אמרו חכמי המשנה (אבות ב, טז) "לא עליך המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה", כלומר כיון שאתם





# דברי הנמים

פרפראות לפרשה  
משולחנם של חכמי התורה

## קטורת תמיד

**"ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממולח טהור קדש" (שמות ל. לה)**

שבחים רבים נקשרו במצות הקטרת הקטורת בבית המקדש, ולא רק במעשה הקטרת הקטורת על גבי המזבח בפועל, אלא אף באמירת פרשת הקטורת בלבד, הפליגו חז"ל בסגולת אמירתה האוצרת בתוכה זכויות רבות ושכר עצום, בעולם הזה ובעולם הבא.

במדרש תנחומא (תצוה טז), אנו מוצאים את המאמר הבא:

**"אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: מכל הקרבנות שאתם מקריבים לפני, אין חביב עלי כקטורת..."**

במדרש מבואר שהמעלה המיוחדת שיש בקטורת על שאר הקרבנות שמקריבים בבית המקדש, היא מחמת כך ששאר הקרבנות באים הם בגין מעשי חטא, לכפר על חטאי הכלל והפרט, מה שאין כן בהדלקת המנורה ובהקטרת הקטורת שהם באים אך ורק בכדי לעשות נחת רוח לפני השי"ת.

התנא הא-להי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, פותח צוהר מאלף כדי ללמדנו כמה גדולה היא מעלת אמירת הקטורת, וכך מובא בזהר הקדוש (פרשת ויקהל, בתרגום ללשון הקודש):

**"אמר רבי שמעון: אם בני האדם היו יודעים כמה חשובה היא מעלת הקטורת לפני הקדוש ברוך הוא, היו זהירים בה ונוטלים ומעלים כל מילה ומילה ממנה על ראשם ככתר של זהב. וכל מי שרוצה להיות נזהר ומשתדל בדבר זה, צריך להתבונן במעשה הקטורת, ואם יכוין בה בכל יום - יהיה לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא, ויסתלק המוות ממנו ומן העולם, וינצל מכל הדינים שיש בעולם הזה, מדברים רעים ומדינה של גיהנם ומדינים של מלכויות זרות."**

ובמקום אחר (זהר חדש, טז) מעיד רבי שמעון בר יוחאי ואומר, שדבר זה הוא גזרה קיימת לפני הקדוש ברוך הוא, שכל מי שמתבונן וקורא בכל יום את מעשה הקטורת, ינצל מכל מיני כישופים שיש בעולם, ומכל פגעים רעים ומהרהורים רעים ומדינים רעים וממות, ולא יינזק כל אותו היום כי הסטרא אחרא אינה יכולה לשלוט עליו."

חשוב עם זאת, לציין את ההערה שבסוף דברי הזהר הקדוש: **"וצריך שיכוין בו..."**

רבי משה בן מכיר - שלפי עדותו של הרב חיד"א - היה מ"רבנן קדישי קשיאי בעיר הקודש צפת תובב"א, והוא היה ריש מתיבתא בעיר עין זיתון אשר בגליל", מאריך בחשיבות מעלת אמירת הקטורת, והוא מוסיף ומציין ש"החושש עליו ועל נפשו, ראוי הוא להשתדל בכל עוז בענין הזה ולכתוב כל ענין הקטורת בקלף כשר, בכתיבה אשורית, ולקרות אותו פעם אחת בבוקר, ובערב, ככוונה שלימה, ואני ערב..."

"וגורם לנו ברכה והצלחה בכל מעשה ומשלח ידו, ומעשיר ואינו בא לידי עניות הזהיר בו, כאשר מצינו בכהנים המקטירים אותו שכל כהן שזכה בו פעם אחת לא הוצרך להקטיר בו פעם שניה. וכן יהיה הענין למי שמדקדק בקריאתו בכל יום כראוי, בבוקר ובערב, יזכה להרווחת מזונותיו בלי ספק."

ואכן רבינו אהרן מלונגיל מציין בספרו "ארחות חיים" שיש מקומות שבהן נוהגים לומר במוצאי שבת את סדר פטום הקטורת, והוא גם מטעים את המנהג הזה שהוא לסימן טוב "לפי שפטום הקטורת הוא מעשיר כל המתעסקים בה, ואפשר שהזכרתה גם כן מעשיר."

סגולה אחרת באמירת הקטורת, אנו מוצאים בספר 'תשובות ונהגות', לענין זוג שלא זכו להיפקד בפרי בטן, והמחבר מציין בפניהם סגולה ששמעו וקיבל מזקני ירושלים:

**"שיכתוב על קלף פרשת הקטורת עם כל הברייתא, ויאמר שני פעמים ביום, ויקרא המקרא בנגינות וטעמים דווקא, וכל הברייתא יאמר במתינות".** ובעזרת השי"ת יזכה לישועה וימלאו משאלות לבו לטובה.



# במסילת נערה

שביבי אמונה ובטחון מפנקסו של מו"ר  
הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

## חיפוש אחר האמת

בניו יורק שבארצות הברית ישנה משפחה עשירה מאד שאף מיוודת עם אנשי הנשיאות בארצות הברית. בנה של אותה המשפחה גדל כל ימיו בעושר רב ובכבוד מלכים, וכבן יחיד להוריו - גם עושרו העצמי גדול מאד, עד שהוא מחזיק ברשותו מטוס פרטי.

מעניין לדעת שדווקא בן זה שנהנה ממנעמי העולם ללא גבול - הכיר את בוראו בכוחות עצמו, על ידי שהתבונן סביבו והבחין במציאות של ההלכה, "עשיו שונא ליעקב".

חוסר הצדק שיש ברדיפת היהודים ובהתקפתם על ידי אומות העולם ללא כל סיבה הגיונית - הפריע לו מאד. הסבל שהעם היהודי סבל במשך כל הדורות מעלילות שווא, פיגועים שונים ומעשי טרור-הציק לו מאד, וכיון שהיהודים בימינו עדיין סובלים מרדיפות הגויים "הנאורים" הוא התעורר לחשוב - למה זה קורה? מדוע עם ישראל נועד לסבול צרות מצד הגויים שביניהם הוא מפורד ומפורד?

הבחור לא נח ולא שקט ויצא לחפש תשובות לשאלותיו, הוא חקר רבות מהלך ההיסטוריה וחקירה מעמיקה זו הביאה אותו לגלות שיש בורא לעולם שהוא זה שמולך על כל העולם לבדו ומנהיג אותו בכל רגע ורגע נתון.

בהמשך, כשילמד על חוקי התורה הקדושה שניתנה לישראל מסיני - הוא נדהם לגלות עד כמה הוא רחוק מהמטרה שבשבילה הוא בא לעולם.

גילוי זה גרם לו לשוב בתשובה שלימה, וברוך ה' כיום הוא מקדיש מספר שעות בכל יום ללימוד התורה הקדושה, והוא מקפיד להתפלל שלוש תפילות ביממה.

החיפוש האישי שלו אחר האמת הצרופה גרם לו לפתוח פתח קטן כחודו של מחט, והקב"ה כהבטחתו - פתח לו פתח כפתחו של אולם והשיבו אליו בתשובה שלימה.

# במה מפטירין



הפטרת השבוע:

**"אתה בן אדם" (יחזקאל מ"ג)**

**הקשר לפרשה:** בהפטרה מסופר על חנוכת המזבח ושבעת ימי המילואים, נבואתו של יחזקאל על הבית השני, וזה מענין הפרשה שבה נצטוו משה רבינו ע"ה על ענין שבעת ימי המילואים בחנוכת המשכן.



# ארחות ישראל

הליכות והלכות בין אדם לחברו

שאילת שלום גם לשונא שלך!

חובה להשיב שלום על ברכת השלום, ומי שאינו עונה נחשב ל'גזלן', אף אם אינו משיב מחמת קטטה שביניהם.

מצוה לשאול אפילו בשלום שונא, אלא אם כן הדבר עלול להגביר את השנאה (יש שכתבו שלנכרי עדיף לברך בברכת 'בוקר טוב' וכדו' ולא באמירת שלום שהוא משמותיו של הקב"ה).





## מז האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ  
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

### התבטלות לצורך אמונה והתקשרות לתורה

**"ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור  
להעלות נר תמיד" (שמות כז, כ)**

בפרשת תצוה לא הזכירה התורה במשך כל הפרשה את שמו של משה רבנו ע"ה. וידועים על זה דברי חז"ל והובאו בזוהר הקדוש בפרשת פינחס (רמו, א) שהטעם הוא משום שבחטא העגל כשיצא משה לגונן על בני ישראל אצל ה', אמר (שמות לב, לב) "ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת", על כן נשמט שמו לכל הפחות מפרשה אחת, פרשת תצוה.

הנה משה רבנו ע"ה רעיא מהימנא היה כל כולו בטל למען ה' וישראל בלבד. וגם תלמודו שלמד וקיבל תורה מיניו, לא החזיק לעצמו אלא רק בשביל להעביר לעם ישראל. והנה משה רבנו היה בטל בלא שום גאוה, וכל מטרתו היתה רק להנחיל תורה לישראל. כי הגאווה מגונה. וכמו אדם שפגשתי בארץ רחוקה, שהינו בעל קומה גבוהה מאוד, ולתוספת גם זקנו ארוך ומגודל. והגיע אלי ואמר שכולם מסתכלים בו בלכתו ברחוב, מחמת גבוהו וגודל זקנו. אמרתי לו מה מעדיף שיסתכלו עליו, על פנימיותו או רק על זקנו וגובהו. והבין מה שהתכוונתי לרמוז לו על גאוותו.

והגאווה הרי היא רק לא-להים כמו שנאמר (תהלים צג, א) "ה' מלך גאות לבש", אבל אדם שמתגאה כבר אבד זכרו, ועל מה יתגאה. אבל משה רבנו שהיה בטל ועניו מכל האדם, ביטל את עצמו רק ללמד התורה לעם ישראל. וכמו שכתוב (דברים לג, ד) "תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב", כי כל מה שעשה ופעל היה להוריש לקהילת יעקב. וכל רצונו של משה היה לגדל ולהעלות את עם ישראל בתורת ה' וביראתו.

ועד כדי כך שביקש "ואם אין מחני נא מספרך" (שמות לב, לב), כי משה לא רצה בכלל שיכתבו את שמו בתורה, כי כל כולו היה בטל לעם ישראל. ואדרבה, משה היה שמח שמחה גדולה "ומי יתן כל עם ה' נביאים" (במדבר יא, ט).

ועל פי זה מפרש הרמב"ן את סיבת השמטת שמו של משה מפרשת תצוה. שמשה רבנו הרגיש את כולו בטל, ולא ראה את שמו ראוי להיכלל באותיות התורה, כי רצה שבתורה יהיה רק תורה, ולא דברים אחרים. והוא חשב ששמו אינו תורה. ולכן בחטא העגל אמר משה רבנו ע"ה להקב"ה התורה שאתה נותן לבני ישראל היא שייכת להם ולא לי ולשבטי ושיקרא שמי בה, לכן כדאי אפילו שתמחה את שמי ממנה כדי שהיא תהיה שייכת רק להם ולא רק לי ולשבטי.

אבל באמת התבטלותו היתה כל כך גדולה, רק למען ללמד תורה את עם ישראל, עד שזכה שהחומת של התורה היא שמו של משה. וכמו שאמרו חז"ל שכל מה שעתידי תלמיד לחדש נאמר למשה ולכן אומרים (שבת קא, ב) "משה שפיר קאמרת". ולכן אפילו בפרשת תצוה שלא מוזכר שמו כתבה התורה "ואתה תצוה" לומר שאתה - משה הוא שמצווה את בני ישראל ואף שלא כתוב במפורש את שמו.

ויתירה מזו מרומז בפסוק זה "ויקחו אליך שמן", ושמן אותיות נשמה. כלומר שנשמות כל ישראל כלולות בך משה. והכל בשביל מה שמרומז בהמשך הפסוק "שמן זית כתית", וכתית הוא רמז לביטול ולכיתות. שכיון שהיה משה רבנו בטל וכתית זכה ש"השמן" שאלו נשמות עם ישראל כלולות בו. ולכן זכה לסוף הפסוק שכתוב "שמן זית זך כתית למאור", שבזכות זה שאתה בטל וכתות, תזכה למאור גדול שממך ידלקו כל נשמות כלל ישראל בהבנת התורה.



## שבת שבתון

א. כדרך שאסור לעבוד בשביעית, כך אסור לחזק ידי ישראל שעובדים בשביעית, או למכור להם כלי עבודה, לפי שאסור לחזק ידי עוברי עבירה. שנאמר (ויקרא יט, יז): "ולפני עור לא תתן מכשל" וכאשר אדם מסייע לעובר עבירה, הרי שהוא מחזקו בחטאו, ונמצא שותף להכשלתו בעבירה. ולא עוד אלא שנצטוונו למחות ביד החוטא, שנאמר (שם יז): "לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא". והמסייע בידו, נכשל בביטול מצוות התוכחה.

ב. לפיכך, אסור למכור לישראל החשוד על השביעית כלים חקלאיים שקרוב לוודאי שישתמש בהם למלאכות שאסורות בשביעית.

ג. אסור למכור לחשוד על השביעית כלים שנועדו לעבודה בגינה, שקרוב לוודאי שישמשו לעבודה אסורה, הואיל ואין עורכים היתר מכירה לגינות. ואם יש אפשרות סבירה שישמשו להיתר, היינו לצורך עבודה מותרת או לצורך שאחר השביעית - מותר.

ד. הקונה פירות שביעית מעם הארץ, רשאי לקנות ממנו עד שיעור מזון שלוש סעודות ולא יותר. מחד, חששו שמא לא ידע לנהוג כהלכה בדמי שביעית ויבוא לסחור בהם או להשהותם אחר זמן הביעור. ומאידך, הואיל ומדובר בחשש בלבד לא רצו למנוע ממנו לגמרי את האפשרות להתפרנס, וגם רצו לאפשר לקונה להשיג מזון ליום הקרוב, לפיכך הותרו לקנות ממנו מזון שלוש סעודות.

ה. אבל מי שידוע כחשוד על השביעית, היינו שמגדל פירות בשביעית או סוחר בפירות שביעית, אסור לקנות ממנו אפילו מעט פירות, כדי שלא לסייע לדבר עבירה. כמו כן אסור לתת פירות שביעית או כסף שנתפס בקדושת שביעית למי שאינו נזהר בקדושתם.

ו. כיום אנו נוהגים לסמוך על תעודות כשרות שיש לחנויות. וכל חנות שאין לה תעודת כשרות, הרי שהיא מכלל החשודים על השביעית, ואסור לקנות בה פירות שביעית. ואם יש לה תעודת כשרות, מותר לקנות ממנה פירות בלא הגבלה. אלא שאם הפירות מ'אוצר בית דין', יש לנהוג בהם קדושה.

ז. כיוצא בזה לגבי קניית פרחים ועציצים, שאין לקנותם מאדם שאינו מופר, כל זמן שאין לו תעודה שהם גודלו על ידי גויים או בחממות עם מצע מנותק. אבל אדם שמוכר כנאמן, כגון שהוא ידוע ומוכר כשומר מצוות, יכול להעיד על הפירות או הפרחים שבידו, שגודלו בהיתר גם אם אין בידו תעודה.



## חידושי הפרשה

### חידושים לפרשת תצוה

1. איזה משפט ממאמר חז"ל מופיע פעמיים בגליון זה?
2. מהי סגולת אמירת הקטורת?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: [26@hpinto.org](mailto:26@hpinto.org)





# משירי נוסת הגדולה

## רבי משה פרדו זצ"ל

בקצהו הדרומי של העיר בני ברק מתנוסס לתפארה סמינר בית יעקב 'אור החיים', שמו של הסמינר כמו את שמו הטוב של האיש שעמד מאחרי הקמת הסמינר הלא הוא רבי משה פרדו זצ"ל, שרבים חבים לו את חייהם הרוחניים. שמו הטוב יחקק לדורות באותיות של זהב כאשר היה לדמות מרכזית ואב רוחני לאלפי בנות ישראל שזכו להתחנך בדרך התורה ולהקים בעצמם בתים של תורה ויהדות מופלאה.

סוחר אמיד ומצליח היה רבי משה פרדו זצ"ל, בתורכיה ובתל אביב, ונתגלה כבעל נפש גדולה ורחימאית. ביום שנחשף למצוקתם של בני תורה - מצוקה כלכלית ואף רוחנית, זנח במפתיע את כל עסקיו הפרטיים והיה לאיש אחר. ימיו ולילותיו קודש למפעלו החינוכי שזכה לסייעתא דשמיא מיוחדת.

בהיחלצו לעזרה מצא עצמו הולך מחייל אל חייל. הקים מוסד לבנות ממשפחות מצוקה אשר בקשו להתחזק לאורה של תורה, ומהתחלה צנועה של כמה בנות הלכו והתרחבו הדברים

לכדי הקמת סמינר 'אור החיים', קרית חינוך באופן פנימייתי לאלפי בנות מרחבי הארץ. אח"כ קם ויסד לרגל הצורך חטיבות ביניים - מתיבתות לבנים וישיבות לבוגרים ועוד מוסדות חינוך שחותמו האציל והטהור היה טבוע בהם.

תלמידה אחת, יתומה מאב הייתה. אביה נפטר בקטנותה, ורבי משה אמר לה ביום הראשון ללימודים: "דעי, בתי, אני הכתובת. כל מה שאת רוצה וכל מה שאת צריכה, תבואי לבקש". ולא המתין שתבוא. מחפש היה אחריה, ובידו צנצנת עוגיות או שקית שקדים. כל מה שהורים שולחים, מציידיים את הבנות.

כשהיו מגיעים ללשכתו אורחים והמזכירות היו מביאות תקרובת מתוקה ביסקוויטים ושתייה - היה מורה לארוז ולשלוח לחדרה, להרנין לבה. ולא רק לה דאג. למחרת הפורים קרא לה. השולחן היה מלא וגדוש במעדני משלוחי המנות שקיבל ממכריו ומוקיריו הרבים, בהם רבות מן הבוגרות, אלו המתגוררות בעיר. "אנא בטובך, עזרי לי לארוז", ביקש. מילא סל גדוש במגדנות, ונתן לה: "תמסרי זאת לאמא, זה בוודאי ישמח אותה", אמר.

ישמח אותה, בראש ובראשונה, לדעת שיש מי שדואג כל כך לבתה...

ביום שישי היה עובר בין חדרי הפנימייה, חדר חדר. סוקר את ההכנות לשבת, את הסדר והניקיון, ומחפש אחר בנות ממשפחות מצוקה ומעוטות יכולת. מעניק להן דמי כיס בצנעה. ידע שהנערות קונות, מי עוגה ומי מעט פיצוחים, מחדשות מלאי גרביים וכיוצא בכך לכבוד השבת. ואב נאמן דואג שלא תהיה אפליה, שכל בנותיו תוכלנה לקנות בשווה...

סח הרב שלמה לורנץ זצ"ל - שעזר לרבי משה רבות: הצלחתו של רבי משה בגיוס תורמים הייתה כבירה. פעם פגשתי באחד מתורמיו הגדולים, ושאלתי ישירות: "הלא את מעונך פוקדים ראשי ישיבות נודעים, גאונים בעלי שם, והנה מעדיף אתה את רבי משה על פניהם! הכיצד?"

והוא ענה: "כיצד לא תבין! הם מבקשים עבור תלמידיהם, והוא מבקש עבור בנותיו. ולב מי לא ימס לשמע בקשתו של אב!"...

ובאותה הערכה והוקרה, באותו מאור פנים ורגש כבוד, חום והתחשבות, שוחח עם גביר אדיר מגדולי התורמים ועם אחרון העובדים. עם מנהלת וסגנית, מורה ומדריכה. עם בוגרת ותלמידה ועם ילד קט. כי "חביב אדם שנברא בצלם, וחביבים ישראל שנקראו בנים למקום". והוא, כקטן משרתי הבורא יתברך, איך לא ירכוש כבוד ויקר למי שנברא בצלמו וקריו בנו?

בוא וראה כמה טרח ויגע להטיב לילד רך בשנים, כמה השתדל להקל ולא התחשב בפטור של "זקן ואינה לפי כבודו"! יום אחד הבחין בן שכניו הצולע קמעה. הבחין, ופנה, ושאל לסיבת הצליעה הקלה. סיפר הנער שיש לו בעיה מסוימת, ציפורן חודרנית, ועליו לעבור טיפול רפואי.

"בשעתו אמר רבי משה: היתה לי בעיה כזו, ורופא בתל אביב לימדני כיצד לטפל בה בעצמי מבלי להזדקק לרופא. בוא אלי בכל בוקר בשעה שבעים ועשרים - ותוך כמה דקות אסיים את הטיפול. כך תספיק להגיע לתלמוד תורה ואני אגיע בזמן ל'אור החיים'!"

מובן שהנער התבייש לעלות ולקבל טיפול מרב זקן ונשוא פנים, ולא רצה לבטלו מהמון עיסוקיו ולהטריחו בזוטות כאשר ניתן לטפל בהן בקופת חולים. אבל למחרת היום בשעה שבע ורבע נקרא הנער לעלות לבית רבי משה. במרפסת כבר הכין שרפרף ומגבת, מספרים ואלכוהול, צמר גפן ואגד מדבק, הושיבו על כסא מולו והחל לטפל ברגלו בסבלנות ובמאור פנים. כפי שאמר, נמשך הטיפול דקות ספורות והוא הוזמן לבוא למחרת. שוב ניסה להתחמק, לא נעם לו. אבל רבי משה קראו לביתו מידי יום ביומו, משך כחודשיים ימים, עד שהבעיה נפתרה והצליעה נעלמה! אשרי העם שככה לו!

**מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?**  
פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:  
[mld@hpinto.org.il](mailto:mld@hpinto.org.il)  
ותזכה בברכת הצדיק  
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

**לקבלת דבר תורה יומי**  
מאת מורנו ורבנו  
כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א  
ניתן לשלוח הודעה  
אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001  
ספרדית +972585207103 • עברית +541141715555



שמעו  
ותחי נפשכם

## שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: [mld@hpinto.org.il](mailto:mld@hpinto.org.il)

מסודר  
לפי פרשות  
השבוע, חגים  
ונושאים שונים.